GALERIA SZTUKI WSPÓŁCZESNEJ **ESTA**

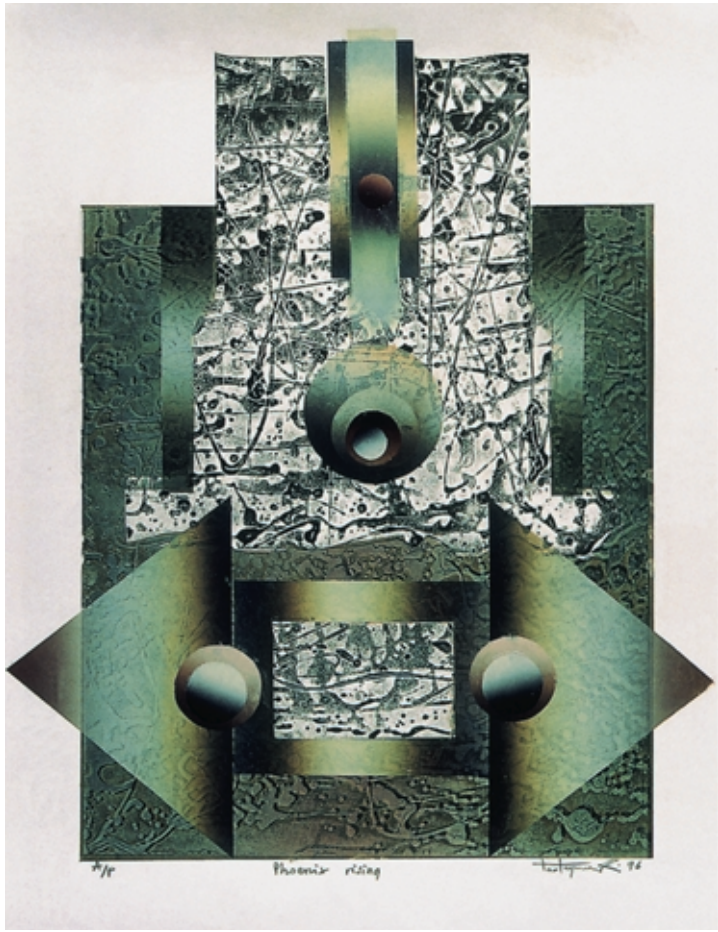

WYSTAWA MALARSTWA I GRAFIKI

TADEUSZA ŁAPIŃSKIEGO

październik - listopad 2000

foto. Jacek Stapowicz

TADEUSZ ŁAPIŃSKI

Tadeusz Andrzej Łapiński urodził się 20 czerwca 1928 roku w Rawie Mazowieckiej, studiował malarstwo pod kierunkiem Artura Nacht-Samborskiego, a grafikę pod kierunkiem Józefa Pakulskiego i Józefa Toma w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie.
W roku 1955 uzyskał dyplom.
Jego bliskimi kolegami byli artyści: Franciszek Starowieyski, Zbigniew Makowski, Roman Opałka, Jan Lebenstein.
Jego talent i cechy osobowości otworzyły mu drogę do światowej kariery artystycznej. W 1963 roku wyjechał z Polski. Po pobycie w Jugosławii, Francji i Brazylii osiadł w Stanach Zjednoczonych, gdzie od 1972 roku pełni funkcję profesora zwyczajnego na Uniwersytecie Stanu Maryland. Wykłada malarstwo i grafikę.

Litografia barwna jest techniką, której T. Łapiński poświęcił najwięcej uwagi i wysiłku w swojej pracy twórczej. Jest on autorem oryginalnych rozwiązań w zakresie warsztatu grafiki kolorowej. Wyobraźnia artystyczna oraz technologia, w efekcie której uzyskuje się efekt wielobarwności i nasycenia kolorem stawiają T. Łapińskiego w czołówce współczesnej grafiki na świecie i są inspiracją dla młodych twórców, zwłaszcza w środowisku akademickim, gdzie T. Łapiński wykłada. Znany jest z animacji środowisk twórczych i aktywności pedagogicznej.
Długa lista nagród artystycznych i wyróżnień, którymi obsypano T. Łapińskiego w wielu krajach na obu półkulach, odzwierciedla popularność jego sztuki. Przykładem niech będzie ogłoszenie dnia 9 grudnia „Dniem Tadeusza Łapińskiego" przez burmistrza stanu Kolumbia w Waszyngtonie w 1981 roku. Spośród licznych wpisów do europejskich i amerykańskich publikacji typu Who 's Who wymienić należy pozycję: 2000 Outstanding People oj the 20th Century, wydaną w Cambridge w 1998 roku.
Prace Tadeusza Łapińskiego wystawiane były w krajach Europy, Azji i obu Ameryk, liczba jego wystaw sięga dwustu. Grafiki Łapińskiego znajdują się w zbiorach wielu muzeów na świecie, m. in.: Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Nowym Jorku, Muzeum Narodowym w Warszawie, Narodowym Centralnym Instytucie Sztuki w Pekinie, Muzeum Albertina w Wiedniu, Bibliotece Narodowej w Paryżu, Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Turynie, Muzeum Narodowym w Ottawie, Muzeum Sztuki w San Francisco. Grafika Łapińskiego znajduje się w renomowanych kolekcjach na świecie.
Dla twórczości T. Łapińskiego najbardziej charakterystyczna jest sztuka abstrakcyjna, uprawiana od czasu studiów w Polsce poprzez wszystkie etapy rozwoju osobowości artystycznej .

TADEUSZ ANDREW LAPINSKI was born in 1928 in Poland. He received a MFA degree from the Academy of Fine Arts in Warsaw, Poland in 1955. His major art activity was directed toward color lithography, but he graduated with a concentration in painting. An innovator in lithography, he developed a split color printing technique. During his tenure at Pratt School of Art and Design in New York from 1963-64, he received an award from the Cincinnati Art Museum and held one-person exhibitions at the Museum of Modern Art and at the Whitney Museum of American Art. He achieved acclaim in an exhibition with JoanMiro in Toronto, Canada. Lapinski was recently honored as one of the "2000 Most Outstanding People of the 20th Century" by the International Biographical Center, Cambridge, England. He was recipient of a Medal of the City, Omisalj, Croatia, 1997. In 1996, his works represented the Department of Art faculty at the Hall of States exhibition on special invitation by Governor of Maryland Parris Glendening. The Pulaski City Museum in Warka, Poland hosted a one-person exhibition for him in 1997 that celebrated the 200th anniversary of General Pulaski's birth. The American Institute of Polish Culture awarded him a Medal of Achievement on its 25th anniversary. Lapinski participated in the faculty exhibition in Poland, and together with Patrick M. Craig represented the US at the grand opening in Konin. He was a juror of awards for the Korean Art Association, Washington, DC. Lapinski teaches water-color, drawing and 2D design in the Department of Art, and for many years taught lithography.

NAGRODY - WYBÓR

1961	Prize of Cincinnati Museum, Ohio, USA
1961	II nagroda - Ogólnopolski Konkurs Grafiki Marynistycznej, Sopot
1962	III nagroda - Międzynarodowe Biennale Grafiki, Kraków
1965	UNESCO Prize International, Paris, France
1967	Second Prize - "TV-Gaucha", Porto Alegre, Brazil
1968	First Prize - Museum Rio Grande do Sul, Porto Alegre, Brazil
1972	Audubon Artists of Honor, New York City, USA
	First Prize - Highest Merit, Miniature Art Society of New Jersey, USA
	Medal of Honor, Painters / Sculptors Society of New Jersey, USA
1973	Audubon Artists Silver Medal, New York City, USA
1974	Medal of Honor, Painters / Sculptors Society of New Jersey, USA
1975	Special Prize, Painters / Sculptors Society of New Jersey, USA
1975-1980	CAPA Award, University of Maryland, USA
1977	Grand Prize, Graphic International Festival, Vienna, Austria
1980	Medal of Honor (Medal honorowy Miasta Zamościa), Zamość
1981	9th of December - Lapinski Day in Washington, D.C" proclaimed by Mayor M, Barry, Columbia, USA
1982	Outstanding Achievement, University of Maryland, USA
1983	Maryland Man of the Year, Perspectives Magazine, USA
	Medal of Honor, Andrelovac, Yugoslavia - Serbia
	Lapinski's Days in Omisalj, Yugoslavia - Croatia
	Man of Achievement, University of Maryland, USA
	Phi Kappa Phi, University of Maryland, USA
1985	Statue of Victory 85 - World Prize, Calvatone, Italy
1986	Honor Award, University of Maryland, USA
1987	Man of Achievement Award, International Biographical Center, Cambridge, England
1988	Strathmore Hall, Honorable Mention, USA
	Who's Who in Society, Honor Award, USA
1989	Prince George's Arts Council Grand Award, USA
1990	American-Polish Arts Council (ACPC), Highest Merit Award, USA
	International Graphic Art Foundation Merit Award, USA
1991	Capa Award, University of Maryland, USA
1993	International Man of the Year 1992/1993, International Biographical Center, Cambridge, England
1996	General Research Board SRB Award, University of Maryland, USA
1997	Lapinski Day in Omisalj, Krk, Croatia
	Medal Honorowy, Grodzisk Mazowiecki
1998-2000	Outstanding People of the 20th Century, International Biographical Center, Cambridge, England

Obraz strukturalny, olej, płótno,100 x 70cm, 1959

Obraz strukturalny, olej, płótno,81x65cm, 1958

Obraz strukturalny, olej, płótno, 80x65cm, 1959

Obraz strukturalny, olej, płótno,62 x 47cm, 1954

Obraz strukturalny, olej, płótno,46x38.5cm, 1954

Pejzaż miejski, olej, płótno, 65x55cm, 1954

Dyrektor Muzeum Mazowsza Zachodniego w Żyrardowie - Dr Jerzy Naziębło:

Sztuka Tadeusza Łapińskiego odnosi sukcesy od lat. Barwna litografia jego autorstwa należy do kanonów światowej grafiki i stanowi źródło inspiracji dla młodszego pokolenia artystów.
Zanim artysta poświęcił się litografii, która szybko uzyskała zasłużone powodzenie, zajmował się malarstwem olejnym. W malarstwie ujawniły się zainteresowania kompozycjami, które stanowiły znakomity i konsekwentny łącznik z późniejszą litografią.
Przygotowane na wystawę bardzo interesujące prace powstałe w drugiej połowie lat 50-tych XX wieku, wychodzą poza ramy reguł artystycznych tych czasów, najwyraźniej kreśląc nowe, wychodzące daleko w przyszłość. Obcowanie z tymi unikatowymi, **nieznanymi dotąd publiczności pracami, to mocne przeżycie i jednocześnie wielkie wydarzenie artystyczne.**

Serdeczne gratulacje Tadeuszu!

O twórczości Tadeusza Łapińskiego tak pisze Wiesław Ochman:

Tadeusz Łapiński zaliczany jest do grona najwybitniejszych grafików świata. Zajmuje wśród nich szczególne miejsce, nie tylko dzięki wspaniałemu talentowi i niezwykłej wyobraźni, ale także dzięki nowatorskiemu, odkrywczemu podejściu do spraw techniki graficznej. Dzięki twórczości Tadeusza Łapińskiego litografia barwna osiągnęła najwyższy poziom, a kolor dzięki wielokrotnemu drukowaniu oprócz uzyskania zjawiskowej tęczowej świetlistości, nadał formie optyczną wielowymiarowość. Rzadko się zdarza, aby innowacja techniczna, była tak doskonale sprzężona z koncepcją artystyczną, a efekt twórczy tak doskonały. Łapiński prezentuje nam magię koloru i formy, przedstawiając kosmos swojej wyobraźni, poparty wielką dyscypliną artystyczną i wiedzą. Nie bez znaczenia jest format litografii. Łapiński, zarówno w małych wymiarowo pracach jak i wielkich, w niezwykle precyzyjny sposób łączonych z kilku kartonów, uzyskuje monumentalizm oraz dynamikę nie pozbawiając tych prac liryzmu i atrakcyjności związanej z urodą sztuki i jej pięknem. W sztuce Łapińskiego doskonale łączą się elementy nowoczesności z wiarą twórcy we wrażliwość odbiorcy. Wspaniałe sukcesy Łapińskiego potwierdzają Jego wiodącą rolę w grafice drugiej połowy xx wieku i świadczą o wielkim mistrzostwie twórczym i warsztatowym.

Biograf Tadeusza Łapińskiego - Dr Harrison Hoppes , zauważa:

(..) "Jest coś magicznego w sztuce Tadeusza Łapińskiego. Jego formy stają się żywe w zmieniającym się świetle - kule unoszą się w przestrzeni, tłoki nabierają wymiarowości a płaskie powierzchnie wydają się wyginać znacząco. Łapiński, mistrz litografii, odkrył nowe techniki, dzięki którym można otrzymać te i inne efekty związane z subtelnymi zmianami koloru i rytu.

Ale magia jego sztuki leży w umiejętności przełożenia jego odkryć technicznych na samą sztukę. Jego kompozycje nie starzeją się; im dłużej się je bada lub z nimi obcuje, tym więcej odkrywają one sekretów. Tak jak dobrzy przyjaciele, z wiekiem stają się one coraz cenniejsze.

Przez dziesiątki lat Łapiński był uważany za jednego z najbardziej wpływowych litografów w historii. Jego sztuka, przesiąknięta jego technicznym geniuszem litografii, zostanie uznana jako należąca do najbardziej dynamicznych w drugiej połowie XX wieku".

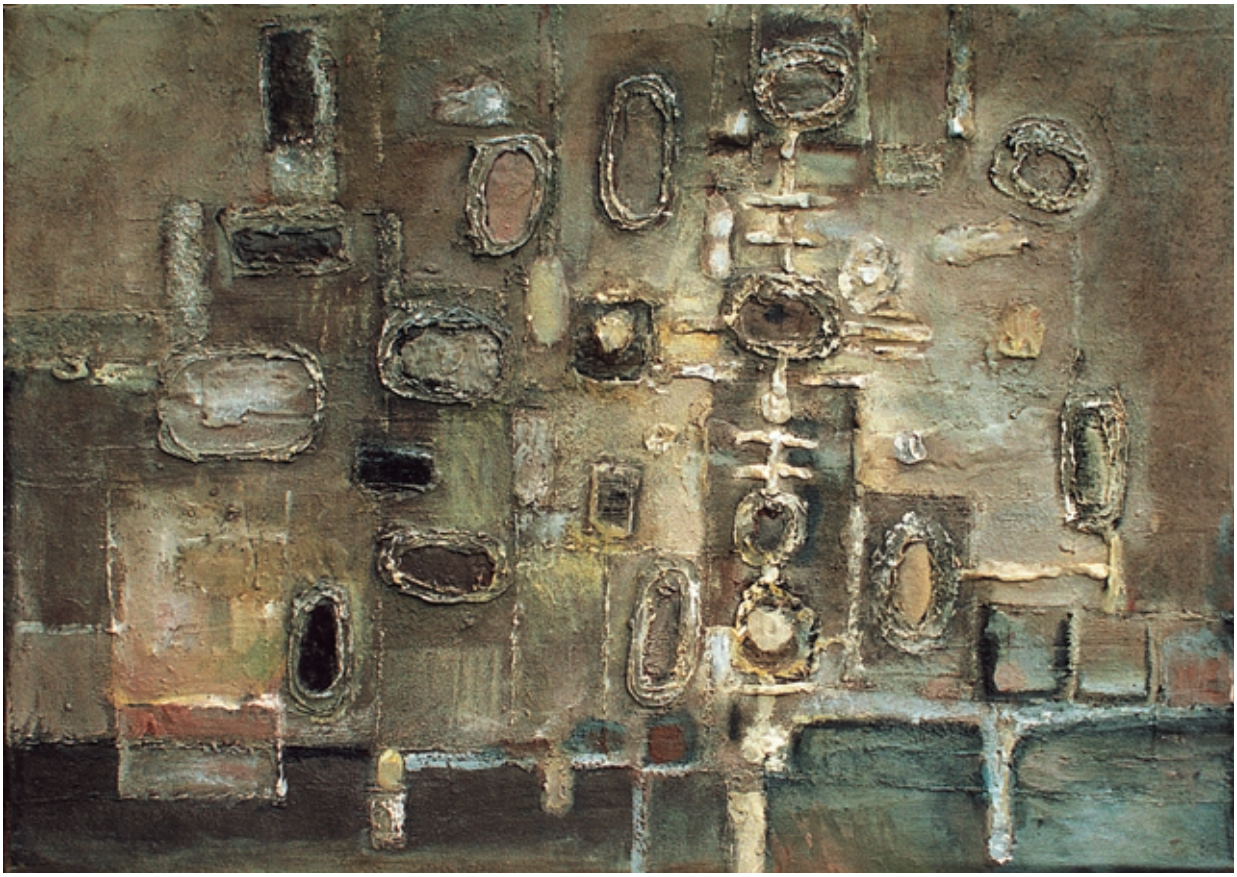

Obraz strukturalny, olej, płótno, 61x84cm, 1954

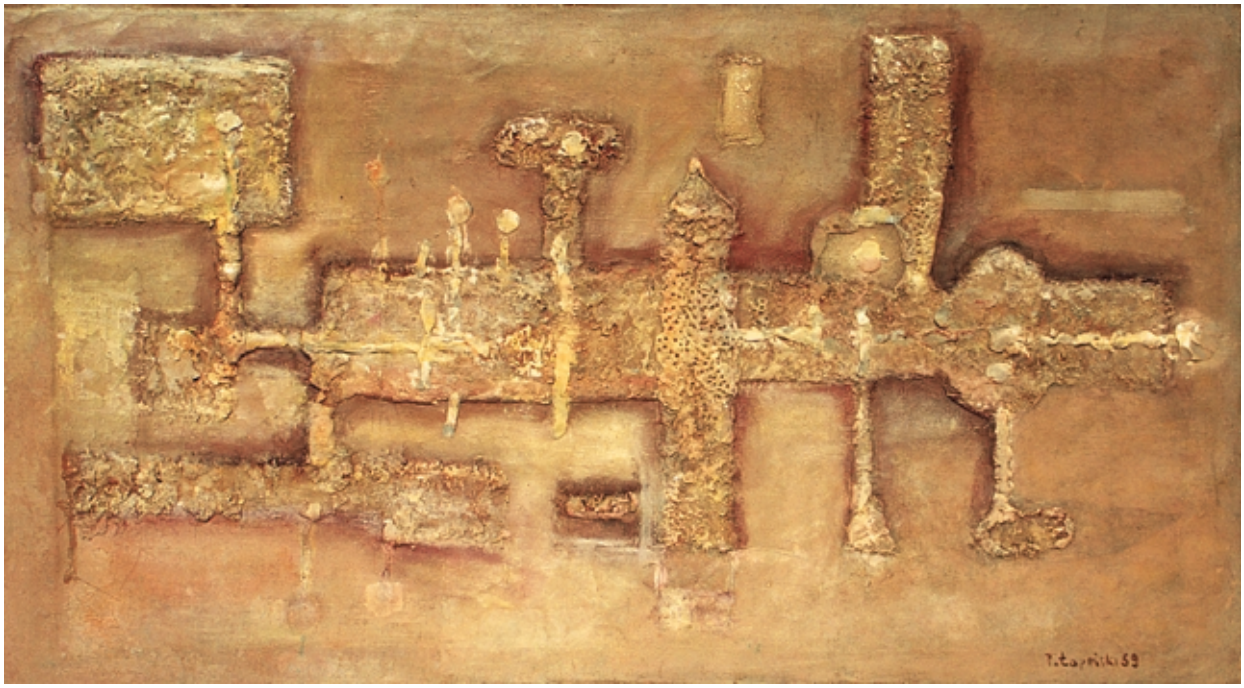

Obraz strukturalny, olej, płótno,60x106cm, 1959

Bez tytułu, olej, płótno, 61x85cm, 1954

Obraz strukturalny, olej, płótno, 100 x 58cm, 1955

Obraz strukturalny, olej, płótno, 89x60cm, 1957

Obraz strukturalny, olej, płyta, 100x50cm, 1958

Obraz strukturalny, olej, płótno, 101x57cm, 1958

Obraz strukturalny, olej, płyta, 97x50cm, 1957

Harold J. Mc Whinnie
TWÓRCZOŚĆ TADEUSZA ŁAPIŃSKIEGO

Prace amerykańskiego artysty z polskim rodowodem, Tadeusza Łapińskiego, do których wykorzystuje on metodę litograficzną, są wyraźnie związane, przynajmniej w kontekście wyobrażeń, jak i użycia kolorów i struktury materiału, z leonardowską koncepcją powiązań między sztuką a nauką i technologią. Od ponad 30 lat Łapiński jest pionierem w tworzeniu małych zbiorów litografii, które pomagają odsunąć techniczne ograniczenia związane z tą dziedziną, jak również wiążą jego wyobrażenia, poczucie przestrzeni i kolorów, a także wpływ jaki wywierają te prace na odbiorcę, z zasadniczymi pytaniami dotyczącymi istoty wszechświata. W pewien sposób jego grafiki, szczególnie te z dojrzałego okresu (1977-89), pasują jako ilustracje do książki Stephena Hawkinga „Krótka historia czasu" („A Brief History of Time"). Łapiński, podobnie jak Hawking, jest w stanie radzić sobie z wielkimi koncepcjami i badać je na poziomie intuicyjnym: istoty życia, stworzenia i wszechświata. Jako artysta pracujący na poziomie intuicyjnym, zrozumiał niezbędne pojęcia w technicznym pejzażu przestrzennym. Jego wyobrażenia są wyobrażeniami o charakterze technologicznym, które są w piękny sposób powiązane z echem natury, charakterystycznym dla jego wcześniejszych prac.

Techniczny charakter społeczeństwa końca XX wieku i wyobraźnia odzwierciedlająca obecną rzeczywistość, do której ustosunkowuje się większość artystów plastyków, zmusiły twórcę do nowego rodzaju partnerstwa z nauką. Ten proces pogłębił się wraz z nowym podejściem artysty do świata nauki. Związek sztuki i nauki ma ten sam charakter symbiozy, jaki był kluczowy dla epoki renesansu.

Twórczość Tadeusza Łapińskiego jest znakomitym przykładem tego, w jaki sposób artysta intuicyjnie wyraża i odpowiada na te ważne wrażenia naszych czasów.

Wszyscy artyści tworzący w naszych czasach będą musieli stanąć przed tym problemem w swej pracy. Ostatnie serie prac Łapińskiego, duże cztero- i sześcioczęściowe litografie noszą tytuł "Pejzaże Kosmiczne" (COSMOSCAPES). Są to limitowane serie (zaledwie 6 do 10 kopii), ręcznie tłoczone, wielobarwne litografie, które zostały przygotowane na zasadzie montażu pociętych metalowych matryc, połączonych ze sobą i odbitych z wykorzystaniem wielu kolorów, materiałów, form i wyobrażeń pływających w nie kończącej się przestrzeni.

Dla Łapińskiego, podobnie jak i dla matematyka Hawkinga, nasz wszechświat ma, czy przynajmniej miał kiedyś charakter rozszerzający się symetrycznie we wszystkich kierunkach. Zasada symetryczności, kluczowa dla urządzenia naszego wszechświata, jest obecna w jego twórczości; widoczna ona jest także w intuicyjnym pojmowaniu jego istoty (Mc Whinnie, 1988).

Łapiński, jak i inni artyści okresu postmodernistycznego, dostrzega nową rolę dla artysty nowy związek pomiędzy artystą a jego publicznością. Artysta staje się teraz mniej wyłącznym twórcą, a bardziej uczestnikiem, wspólnie z widzem, dialogu estetycznego opartego na dziele sztuki, czy też doświadczeniach płynących z tego dzieła. Renesansowy wzorzec artysty stojącego w dystansie do widza

przestaje być właściwym modelem - zarówno twórca, jak i widz angażują się, przynajmniej w ostatnim postmodernistycznym okresie, w proces tworzenia. Sztuka stała się zdarzeniem interaktywnym. Ten interaktywny proces wydaje się najlepiej opisywać spotkania ze sztuką Łapińskiego.

Łapiński urodził się i kształcił w Polsce. Studiował w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, a jego grafiki były po raz pierwszy wystawiane poza Polską w 1958 r. W latach 1962-64 pracował w Pratt Graphic Center w Nowym Jorku, gdzie wzbogacił swoje techniczne mistrzostwo w zakresie środków i rozwinął formy abstrakcyjne do poziomu dojrzałego stylu artystycznego. Uformował się tam jego zasadniczy język artystyczny.
Jego wczesne wizje z początku lat 60-tych były przyczyną ekscytacji w nowojorskim świecie artystycznym. Wcześniejsza twórczość, jeszcze z Polski, miała charakter konwencjonalnych, czarno-białych grafik, w których odbijały się echem tematy związane z jego ojczyzną, jej historią i folklorem. Bardzo szybko, w końcu lat 50-tych został zainspirowany twórczością Miro i innych, a kiedy pojechał do Nowego Jorku po raz pierwszy, zanurzył się w artystyczne przedsięwzięcia postmodernizmu, pierwszej generacji abstrakcyjnych ekspresjonistów pracujących i wystawiających w Nowym Jorku.
Jeśli potraktujemy abstrakcyjny ekspresjonizm jako ostatnią fazę modernistycznego ruchu, to ta nowa twórczość, po przyjeździe Łapińskiego była rzeczywistym początkiem tego prądu, który trwa do dzisiaj.
Łapiński zaczynał formować swoją własną, unikalną wizję świata. Jego język artystyczny rozwinął się jako synteza tradycyjnego stylu ekspresjonistycznego Klee, Kandinskiego, Chagalla i Picassa, a następnie szybko zaczął w swych grafikach zgłębiać język abstrakcji, którym został zainspirowany przez Miro, Caldera i twórczość Amerykanów. Aczkolwiek, nawet w okresie nowojorskim lat 1962-64, ani z pewnością po1967, kiedy wyjechał ostatecznie z Polski, nie odnajdziemy u Łapińskiego przejawów przejmowania hard-edge, pop, czy nawet stylów artystycznych zdobywających popularność w galeriach w tamtym czasie. Łapiński wykorzystał pewne elementy z wszystkich tych nowych kierunków, ale synteza powstała na bazie jego własnego intuicyjnego łączenia tematów technologii i natury.
Jego wielkie kolorowe grafiki ukazywały krajobrazy jako abstrakcyjne barwy, przedstawione w sposób wyraźnie trójwymiarowy.(...)
W 1967 r. Łapiński wrócił do Nowego Jorku zostając amerykańskim artystą i obywatelem. Pomimo, że opuścił Polskę dla nowego kraju oraz zupełnie odmiennej kultury artystycznej i środowiska twórczego, nigdy nie zerwał z korzeniami swej sztuki i życia, powiązanymi z Europą W schodnią - jej mistycyzmem, religią, intensywnością przeżyć i artystycznymi związkami z folklorem. Wszystko to stało się częścią jego pejzaży, częścią tych wizualnych odniesień, które pojawiały się w nieoczekiwanych momentach jego kariery.
Łapiński przyjeżdża do Polski prawie co roku, aby wystawiać swe prace, uczyć i rozmawiać ze swymi kolegami - artystami nowego pokolenia. Stara się on przenieść na polski grunt część swego zaawansowania w artystycznych wizjach, które udało mu się rozwinąć poza granicami raczej sztywnego i konserwatywnego systemu.
Pomimo, że z jednej strony jego twórczość była zawsze apolityczna i abstrakcyjna w formie i treści, to jednak wyraża on także emocje i wiarę, charakterystyczne dla nowej Polski. Prawie żaden krytyk piszący o jego twórczości nigdy nie zapomina nawiązać do jego humanizmu, intensywnego pragnienia nadziei i światowego pokoju.
W 1972 r. Łapiński wyjechał do Uniwersytetu Stanu Maryland, aby uczyć litografii i wprowadzać swój specyficzny system i podejście do kolorowej grafiki - użycie metalowych matryc zamiast tradycyjnych kamiennych i zastosowanie zarówno tradycyjnych, jak i foto-mechanicznych metod kształtowania obrazu. Od 1972 r. uczy on w College Park w Marylandzie, gdzie stał się źródłem inspiracji dla wielu młodych studentów do zgłębiania nie tylko jego wizji grafiki, ale także miejsca artysty-grafika na współczesnej scenie artystycznej, czy też jego unikalnych metod pracy z formą i kolorem w dziedzinie litografii.
Łapiński jest najprawdopodobniej jednym z największych kolorystów naszych czasów i pomimo, że nie pracuje już w zasadzie jako malarz, to jednak wyczucie koloru jest tym aspektem jego prac, który wywołuje najgłębsze reakcje emocjonalne i jest z pewnością kierowane okiem malarza. To zastosowanie koloru jest tym, co w przeciwnym wypadku byłoby raczej płaską formą, a u Łapińskiego przenosi jego dzieło w trzeci i czwarty wymiar.
Pomimo, że Łapiński nie używa w swojej pracy komputera, osiągnął on być może to, co Brian Evans opisuje jako toniczną przestrzeń [tonic space] (Leonardo, Electronic arts, wydanie specjalne, ss. 27 -30, 1988). Stworzył on cyfrową harmonię kolorów opartą na odpowiednich proporcjach składników czerwonego, żółtego i niebieskiego, która uwidoczniła się poprzez surowe piękno jego twórczości.

Obraz strukturalny, olej, płótno, 84 x 64cm, 1957

Obraz strukturalny, olej, płótno, 66 x 80cm, 1956

Obraz strukturalny, olej, płyta, 67x61cm, 1958

Warszawskie Fragmenty, olej, płótno, 66 x 81cm, 1955

Świat cyrku, olej, płótno, 60 x 85cm, 1955

Bez tytułu, olej, płótno, 68 x 83cm, 1956

Mając świadomość istnienia nierozwiązanego problemu równowagi, czy też harmonii, Łapiński tworzy w swej sztuce hierarchię kolorów. (...)
Biorąc pod uwagę zasadę harmonii w muzyce, możemy przenieść koncepcję przestrzeni tonicznej na świat barw; dla wielu kolorystów podstawową przestrzenią toniczną jest po prostu neutralna szarość.

NEWTON napisał: „ CZYŻ NIE JEST PRAWDOPODOBNE, ŻE HARMONIA I DYSONANS KOLORÓW POWSTAJĄ Z PROPORCJI WIBRACJI PRZETWORZONEJ PRZEZ WŁÓKNA NERWU WZROKOWEGO W MÓZGU, PODOBNIE JAK HARMONIA I DYSONANS DŹWIĘKU POWSTAJĄ Z PROPORCJI WIBRACJI POWIETRZA ? "
To wysoce naukowe i techniczne podejście do obecnego fenomenu zastosowania kolorów szczególnie w oparciu o systemy komputerowe wyjaśnia, co Łapiński robi z kolorem i tworzeniem przestrzeni tonicznej w swych pracach.
Do wczesnych lat 70-tych te główne kierunki w jego twórczości zostały ustalone - wytworzył on swoje unikalne wyczucie przestrzeni, podejście do koloru, zastosowanie języka abstrakcji oraz formy, które wciąż były blisko powiązane ze światem natury. W tym czasie Łapiński był gotów do tworzenia swych dojrzałych dzieł.
W wyniku tragicznego zdarzenia w 1976 r. Łapiński był hospitalizowany przez ponad sześć miesięcy. Przyczyna choroby artysty tkwiła w jego przedłużającym się kontakcie z benzyną i innymi chemikaliami, połączonym z prowadzonymi od ponad 10 lat eksperymentami nad metodą metalowych matryc i foto-litograficznych procesów.
Podczas izolacji w szpitalu w Nowym Jorku Łapiński wykonał serię ponad 300 kolorowych rysunków w tuszu, które są absolutnie unikalne w jego twórczości i które są zarazem swoistym dziennikiem jego powrotu do zdrowia - jego własnego powrotu do życia. Była to forma procesu terapii, sposobu, dzięki któremu mógł on na poziomie intuicyjnym zrozumieć, co stało się z jego ciałem, aby także radzić sobie z konfliktem jaki miał miejsce w jego kościach i krwi.
Wielu pacjentów cierpiących z powodu raka rysuje w trakcie terapii, aby móc poradzić sobie z własnymi przeczuciami, walczyć z niewidzialnym wrogiem, dążyć do zwycięstwa. Łapiński został zwycięzcą i chociaż nie kontynuował tego rysowania, to jednak doświadczenie tamtego czasu wpłynęło na jego twórczość. Pracę zatytułowaną "Jagnię" (Lamb, 1984), określa się jako jego powtórne narodzenie.
Prace wykonane już w jego dojrzałym okresie, po roku 1977, zaczęły bardziej odnosić się w swej tematyce i wyobrażeniach do natury wszechświata, poznania kosmosu; są one, jak sam je tytułuje, pejzażami kosmosu.
Jednak to, co zewnętrzne i to, co wewnętrzne stało się dla Łapińskiego swoistym ying-yang, dualistycznym charakterem wszechświata - ścierającymi się przeciwieństwami w jego przyszłych wysiłkach twórczych.
W ciągu ostatnich dziesięciu lat Łapiński zwraca się w swych poszukiwaniach koloru i formy ku odległym przestrzeniom, prawdopodobnym światom. (...)
Łapiński postrzega swoją sztukę jako sposób komunikowania się z wieloma narodami (...), a jej zasadnicze przesłanie leży ponad konfliktami pomiędzy Wschodem i Zachodem. Jak można było przypuszczać, jego twórczość od czasu choroby w trzecim dojrzałym okresie, skupia się na afirmacji życia. Łapiński przywraca społeczności ludzkiej godność. Jego prace, wystawy, Dni Łapińskiego w wielu miastach, są świętowaniem życia i wyrazem nadziei na przyszłość.

Harold J. McWhinnie

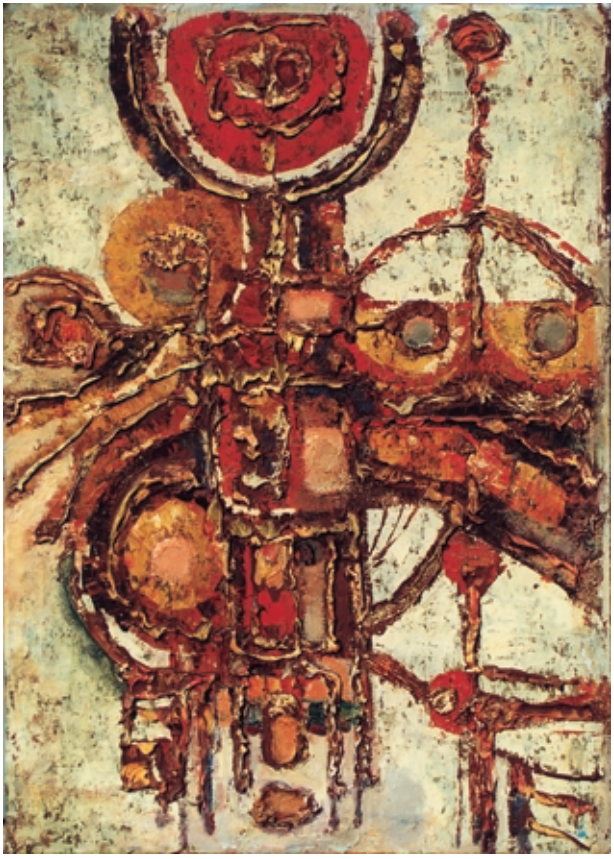

Obraz strukturalny, olej, płótno, 85x60cm, 1955

Dzieci, olej, płótno, 89x62cm, 1956

Na okładce: ***Phoenix Rising,*** litografia barwna, 76x56cm, 1996
Obraz strukturalny, olej, płótno, 81x65cm, 1958

Wystawę zorganizowano we współpacy z Muzeum Mazowsza Zachodniego w Żyrardowie.
Galeria dziękuje Wiesławowi Ochmanowi, z którego inicjatywy doszło do realizacji wystawy.

A. WRODARCZYK, T. STAPOWICZ
ESTA®

• REGIONALNE CENTRUM OPROGRAMOWANIA
• GALERIA SZTUKI WSPÓŁCZESNEJ

44-100 Gliwice, ul.Jasna 31
tel. (032) 239 45 05; fax. (032) 239 45 40
e-mail: tadeusz.stapowicz@esta.com.pl
www.esta.com.pl/galeria

COMPACT
DISC
NOVELTY

MOŻECIE NA NAS LICZYĆ

wydanie katalogu sponsoruje CDN, producent oprogramowania do zarządzania i księgowości

skład i druk: OPUS Gliwice, ul. K.Miarki 12 • tel. 230 75 22 w.140